

Právo odmítnout výkon práce

S otevřením knihoven nastala vážná a dosud v praxi prakticky nevyskytovavší se situace, kdy zaměstnanec odmítne ze strachu před nákazou koronavirem nastoupit opět do práce.

Zdůvodnění pak hledá v ustanoveních zákoníku práce, a to konkrétně § 106 odst 2, který říká

"Zaměstnanec je oprávněn odmítnout výkon práce, o níž má **důvodně** za to, že **bezprostředně a závažným způsobem** ohrožuje jeho život nebo zdraví, popřípadě život nebo zdraví jiných fyzických osob; takové odmítnutí není možné posuzovat jako nesplnění povinnosti zaměstnance."

Potud je to jasné, ale...

Kde je ta hranice, která je rozhodná pro přijetí rozhodnutí zaměstnance odmítnout výkon práce.

Zde bude nutno vždy konkrétně zvážit charakter práce, kterou vykonává, možnosti převedení na jinou práci v rámci jeho pracovní smlouvy, kde takové ohrožení není nebo je mizivé, jakož i úroveň zaměstnavatelem přijatých protipatření v rámci aktuální hygienické situace.

Vždy bude nutné zvážit, zda riziko spojené s nákazou dosahuje takové intenzity, kdy zaměstnanec má nezpochybnitelné právo se takto rozhodnout.

Pokud by totiž riziko nákazy bylo tak aktuální a vysoké, že by mělo docházet k závažnému ohrožení zdraví zaměstnanců, pak by jistě tuto situaci vyhodnotily příslušné orgány hygieny a učinily by případná protipatření až po vyhlášení karantény.

Proto pokud celostátně bylo přijato orgány státní moci rozhodnutí, že ohrožení zdraví zaměstnanců knihoven je tak malé intenzity, že nehrozí bezprostřední nákaza a je tudíž možné obnovit provoz knihoven, pak bych velmi zvažoval, zda nenastoupení zaměstnance k výkonu práce je možno posoudit jako učiněné v souladu s právem.

Důležitá jsou totiž tři slůvka v citovaném textu zákoníku práce "...**bezprostředně a závažným způsobem** ohrožuje...".

Není-li tomu tak, bylo by lze možné považovat odmítnutí výkonu práce jako porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci.

V Praze, dne 27.4.2020

Mgr. Vladimír Petříček